

ਸ਼ਹੀਦ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਸਰਦਾਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ

-ਉਸਤਾਦ ਸ਼ਾਇਰ ਬਰਕਤ ਰਾਮ 'ਯੂਮਨ' ਬਟਾਲਵੀ

(26 ਜਨਵਰੀ 1905 — 22 ਦਿਸੰਬਰ 1967)

ਭਾਰਤ ਨਾਜ਼ ਅੱਜ ਕਰੇ ਜਿਸ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਤੇ, ਭਗਤ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸੀ
ਅੰਨੀ ਘੋਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦੌਰ ਅੰਦਰ, ਰੌਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਬਾਬ ਦਾ ਸੀ
ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਨਸ਼ੱਈ ਕੀਤਾ, ਭਰਿਆ ਜਾਮ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਸੀ
ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਹ ਅਵਤਾਰ ਅਸਲੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਸੀ
ਬੁਝੀ ਹੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਾਂ ਉੱਤੇ, ਸੋਹਣੇ ਸਾੜਿਆ ਆਪਾ ਪਤੰਗ ਬਣ ਕੇ
ਭਾਰਤ ਮਾਂ ਦੇ ਰੰਡੇਪੇ ਦੇ ਵਿਚ ਪਲ ਛਿਨ, ਛਣਕ ਗਿਆ ਸੁਹਾਗ ਦੀ ਵੰਗ ਬਣ ਕੇ
ਅਣਖੀ ਵੀਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਲੂਹ ਕੇ, ਬੁਝੀ ਅਣਖ ਦੀ ਜੋਤ ਜਗਾ ਦਿੱਤੀ
ਡਿੱਠੀ ਜਦੋਂ ਲੁਟਦੀ ਲਾਜ ਪੱਤ ਮਾਂ ਦੀ, ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਪਹਾੜ ਦੇ ਲਾ ਦਿੱਤੀ
ਬੰਬ ਮਾਰ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿਚ, ਲੰਡਨ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੀ
ਦੱਸਿਆ ਇੰਜ ਹਿੰਦੀ ਪਾਸਾ ਪਰਤਦੇ ਨੇ, ਦੂਲੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਸਰ੍ਹੋਂ ਜਮਾ ਦਿੱਤੀ
ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨੇ, ਬਿਜਲੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਂਦੀ ਏ ਬੂਰ ਉੱਤੇ
ਜਲਵਾ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਜੇ ਉਹ ਨਸੀਬ ਹੁੰਦਾ, ਰਹਿੰਦੀ ਲੋੜ ਨ ਜਾਣ ਦੀ ਤੂਰ ਉੱਤੇ
ਜਦੋਂ ਟੁਰ ਪਿਆ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਸੇਧ ਰਖ ਕੇ, ਕਦਮ ਅਗਾਂਹ ਹੀ ਪਿਆ ਨ ਰੁਕਿਓ ਸੂ
ਬੋਲੀ ਮੁੱਕ ਗਈ ਪਰ ਨ ਜ਼ਬਾਨ ਬਦਲੀ, ਸੀਸ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਨ ਝੁਕਿਓ ਸੂ
ਰੱਸਾ ਫ਼ਾਂਸੀ ਦਾ ਚੁੰਮਿਆ ਨਾਲ ਚਾਵਾਂ, ਪਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਝੁਕਿਓ ਸੂ
ਛਾਲ ਮਾਰ ਜਦ ਤਖ਼ਤੇ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਤਖ਼ਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤਖ਼ਤਾ ਚਕਿਓ ਸੂ

ਗਲਬਾ ਨੀਂਦ ਜਦ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜੱਗ ਉੱਤੇ, ਸੋਹਣਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਭਾਗ ਜਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ
 ਸਿਹਰੇ ਬੰਨ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਜ ਲਾੜਾ, ਲਾੜੀ ਮੌਤ ਵਿਹਾਹੁਣ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ
 ਰਾਜਗੁਰੂ , ਸੁਖਦੇਵ ਸਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ, ਚਮਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲਾਲ ਤਿੰਨੇ
 ਭਗਤੀ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ, ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੀ ਦੇ ਗਏ ਮਿਸਾਲ ਤਿੰਨੇ
 ਭਾਰਤ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਰ ਗਏ, ਮੁਸਤਕਬਿਲ, ਮਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹਾਲ ਤਿੰਨੇ
 ਸੁਹਣੇ ਗੁੜ੍ਹੇ ਤਰੰਗੇ ਦੇ ਰੰਗ ਰੰਗ ਗਏ, ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨੇ
 ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, 'ਭਗਤ', 'ਰਾਜ' ਤੇ 'ਸੁਖ' ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ
 ਐਪਰ ਖੂਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨਿਖਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਿੰਦ ਦੀ ਰੁਲੀ ਹੋਈ ਖੁਬਸੂਰਤੀ ਨੂੰ
 ਜੀਂਦੀ ਜਾਨ ਬਹਾਦਰਾਂ ਹਿੱਕ ਡਾਹ ਕੇ, ਦਿੱਤੀ ਹੋਣ ਨਾ ਹਿੰਦ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਟੋਟੇ
 ਮੋਇਆਂ ਬਾਦ ਸਤਿਲੁਜ ਤੇ ਆਣ ਹੋਈ, ਭਾਰਤ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਅਣਖ ਆਨ ਟੋਟੇ
 ਟੋਟੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਚਰ ਨ ਹੋਣ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਚਰ ਆਪ ਨ ਹੋ ਗਏ ਜੁਆਨ ਟੋਟੇ
 ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੋਟੇ, ਟੋਟੇ ਲਾਲ ਜਿਸ ਦੇ, ਹੁੰਦਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟੋਟੇ
 ਜਿਥੇ ਵਹਿੜੀਆਂ ਕਾੜ੍ਹਨੀਆਂ ਹੋਏ ਟੋਟੇ, ਲੱਗੀ ਅੱਗ ਓਨਾ ਥਾਂ ਹੀ ਸੜ ਗਿਆ ਏ
 ਓਸੇ ਈ ਜ਼ਖਮ 'ਚ ਪੀਕ ਤੇ ਪਾਕ ਪੈ ਗਈ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣ ਉਹ ਟੋਟਾ ਝੜ ਗਿਆ ਏ
 ਟੁੱਟਣ ਹੱਥ, ਟੁੱਟ ਪੈਣੇ ਨੂੰ ਪੈਣ ਕੀੜੇ, ਭਾਰਤ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਿਨ ਟੋਟੇ
 ਮੋਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਵੈਰ ਕੱਢਿਆ, ਖੋਰੇ ਕਿੰਜ ਕੀਤੇ ਗਿਣ ਗਿਣ ਟੋਟੇ
 ਭਾਵੇਂ ਸੰਗਲ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਲੱਖ ਵਾਰੀ, ਅਸਲੀਂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਓਸੇ ਦਿਨ ਟੋਟੇ
 ਤਾਂ ਵੀ ਤਿੰਨਾਂ ਸਪੂਤਾਂ ਦਾ ਸੱਲ ਖਾ ਕੇ, ਹੋ ਗਏ ਮਾਦਰਿ ਵਤਨ ਦੇ ਤਿਨ ਟੋਟੇ
 ਇਹਨਾਂ ਟੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਣ ਲਈ ਮੁੜ ਕੇ, ਪੈਦਾ ਫੇਰ ਕੋਈ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਵੀਰ ਹੋਵੇ
 ਫਿਰਕੇਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧੜੇ 'ਯੁਮਨ' ਮੁੱਕਣ, ਸਿੱਧੀ ਹਿੰਦ ਦੀ ਫੇਰ ਤਕਦੀਰ ਹੋਵੇ

ਪੇਸ਼ਕਰਤਾ : ਸੁਭਾਸ਼ 'ਯੁਮਨ', ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਮੋਬਾਇਲ 9582617190

